

BICOM - BIORESONANČNA METODA

1. DEFINICIJA

BICOM je kratica za bio-communication, kar pomeni komunikacijo s fizikalno ultrafinimi, a biološko zelo učinkovitimi signali.

Aparat je bil razvit v medicinske terapevtske in diagnostične namene, temelji pa na bioresonančni terapiji, to je na metodi zdravljenja s človeku lastnimi oscilacijami, s predpostavko, da se v in okrog človeka nahaja energetsko polje, katerega vir je cel spekter elektromagnetnih oscilacij različnih celičnih združb in organov.

RAZLAGA

Zajemanje in oddajanje podatkov se vrši preko ročnih ali nožnih elektrod, ki sta priključeni ena na vhod, druga pa na izhod aparata. Izdelane so iz posebne legacije medenine MS 63, za katero je bila z raziskavami ugotovljena največja prevodnost za biološke signale. Stalno spreminjanje potenciala na dlani v primerjavi z ozemljitvijo povzroči nihanje električnega polja, le to pa inducira nihajoč električni tok, ki se z vhodne elektrode preko kableske povezave prenese kot vhodni podatek v aparat. Ker gre za izredno šibke signale, katere amplitude so na meji merljivosti elektronskih naprav, je za njihovo pravo detekcijo potrebno izvesti še Fourierovo analizo.

Pasovno propustni filter omogoča obdelavo signalov v območju od 10 Hz do 150 kHz. Za hranjenje podatkov ima lasten pomnilnik, preko RS 232 je možna priključitev na zunanji računalnik. Podatki se obdelujejo v centralno procesni enoti in se na izhodni strani preko izhodne elektrode posredujejo človeku. Vhod in izhod sta tudi galvansko ločena.

2. SORODNE METODE

Elektroakupunktura (združevanje kitajske akupunkturo z moderno elektroniko za merjenje upornosti akupunkturnih točk vzdolž meridianov), elektromagnetna resonanca (za terapevtske namene pri fizioterapiji), homeopatija (delovanje na ravni molekulske informacije).

3. IZVORI BICOM BIORESONANCE

Sama idejna zasnova delovanja je plod dr. F. Morella, ki je razdelil elektromagnetne signale človeškega organizma na fiziološke - zdrave oscilacije in na patološke - nezdrave oscilacije. Ugotovljeno je bilo, da so fiziološke oscilacije harmonične ter visokokvalitetne in so praktično identične pri vseh ljudeh, za razliko od patoloških, ki so nespecifične za vsakega posameznika. BICOM naprava je nastala leta 1987 pod okriljem H. Bruegemanna in F. Morella. Izraz »bioresonančna terapija« je uvedel ravno H. Bruegemann.

Vse zgoraj zapisano je postalo aktualno v trenutku, ko so rezultati dolgoletnih raziskav pokazali, da so endogene regulatorne sile v bioloških organizmih elektromagnetne narave.

4. KONCEPT DELOVANJA

Že sama definicija fizioloških in patoloških vzorcev nihanj je nova in najpomembnejše - definicija zagovarja možnost, da lahko za namene terapije oba vzorca nihanj ločimo.

Posebna težava pri razumevanju je v ideji, da se morajo fiziološki in patološki vzorci nihanj najprej analizirati, da bi jih nato lahko ločili drug od drugega. S to idejo je povezana predstava, da lahko H- in D- nihanja tehnično definiramo in / ali jih napravimo vidne; ali pa da določeno frekvenco uvrstimo v fiziološko in drugo frekvenco v patološko območje.

Ko smo idejo enkrat razumeli, smo želeli pridobiti razlago, ki ustreza tem predstavam.

Dejansko gre za biološki filter, zato odgovora na prej opisan način ni mogoče dati. Potrebne so še obsežne raziskave in razvoj zelo senzibilnih tehnologij, da bi lahko karakteristike H- in D- nihanj napravili vidne. To je naloga prihodnosti.

Kako pa je torej mogoče ločevanje obeh vzorcev nihanj? Separator vsebuje zmes substanc iz mineralov in mikroelementov določene sestave in priprave.

Najprej je bilo treba definirati simbole "H" in "D". H je sinonim za fiziološka nihanja in D za patološka nihanja. D-nihanja ne nastanejo s spremembami H-nihanj. D-nihanja so dodatna nihanja, ki lahko ovirajo pretok H-energije, jo upočasnijo ali celo blokirajo. V našem miselnem vzorcu izhajamo iz tega, da ostanejo H-nihanja, katerih struktura in funkcija je nekemu organizmu določena, tudi pri kronični bolezni v razvitem stadiju kot informacija „popolnoma“ ohranjena.

H-nihanja, fiziološka nihanja, so pri vseh živih bitjih enake kakovosti. V nasprotju s tem so D-nihanja, patološka nihanja, skrajno individualna. To temelji na dejstvu, da moramo razločevati med splošnimi zakonitostmi biološko vitalnega sistema in njegove individualne izhodiščne situacije. Tako imajo vsa živa bitja naše vrste mitohondrije, ki delujejo na isti način in opravljajo iste vitalne funkcije za celice. Prav tako velja to za eritrocite, za naš žilni sistem itn. Individualne danosti pri tem bi bile npr. arteriosklerozne spremembe s posledično manjšo prekrvavljenostjo, nepravilno delovanje kostnega mozga in s tem spremembe rdeče krvne slike ali zaradi premalo kisika nastale disfunkcije mitohondrijev.

Ker so skladno s tem dejstvom fiziološka nihanja pri vseh živih bitjih, smo lahko razvili tudi neko vrsto fantoma (model za kvaliteto nihanja). To je BICOM separator.

Na začetku je vedno ideja. Ko jo realiziramo, se mora obnesti v praksi ter se izkazati kot pravilna. Kako lahko ugotovimo, če najdena tehnološka rešitev resnično opravlja želeno funkcijo?

Pot vodi preko testnih postopkov. Če bioenergetskih testnih postopkov ne poznamo, si je težko predstavljati, kako takšni testi potekajo v praksi in kakšna sporočila vsebujejo. Kdor bi rad preizkusil celo funkcionalnost, je prisiljen bioenergetske testne postopke obvladati do tolikšne mere, da se rezultati lahko reproducirajo. K tem testnim postopkom spadajo npr. elektroakupunkturna diagnoza po dr. Voll-u, kineziološki test, pulzni test po Nogier-ju, biotenzor in druga.

Če bi želeli predstaviti te postopke, bi razbili okvir tega dela. Ne glede na to pa jih lahko zares razumemo šele, če jih spoznamo s praktično uporabo. Teoretično znanje je sicer predpogoj za razumevanje teh testnih postopkov, nujno pa ga je treba dopolniti z lastnimi praktičnimi izkušnjami.

Separator ni, kar se večkrat domneva, temeljno načelo BICOM naprave, temveč je bistveni sestavni del skupnega koncepta. Prvotna ideja bioresonančne terapije je bila samo „Ai“-vezava. Terapevtske vrste „H“, „Di“ in „H+Di“ pomagajo ustvariti še učinkovitejšo terapijo in so zaradi tega zelo, zelo dragocene, vendar bi lahko tudi brez tega separatorja izvajali terapijo z lastnimi pacientovimi elektromagnetnimi nihanji, pri čemer pa bi bila učinkovitost in področje uporabe bistveno omejena.

Poleg tega so delovanje H+D-filtra potrdile tudi temeljne naravoslovne raziskave. Tako npr. raziskava In-vitro-modulacije aktivnosti fagocitov človeških polimorfnonuklearnih levkocitov jasno dokazuje, da pri posameznih vrstah terapije nastajajo razlike v aktiviranju fagocitov. (Znanstvene raziskave k BICOM resonančni terapiji, Inštitut za regulativno medicino, Gräfelfing, 1999, str. 38-46.)

V nadaljnji raziskavi o Vplivu BICOM resonance na strukturno dinamiko albuminskega seruma pacientov z rakom na dojkah je jasno razvidna različna reakcija na različne vrste terapij. (Znanstvene raziskave k BICOM bioresonančni terapiji, Inštitut za regulativno medicino, Gräfelfing, 1999, str. 24-37)

Obe raziskavi ne dokazujeta samo različno delovanje terapij, mogočih z BICOM napravo, temveč potrjujeta tudi to, da je mogoče ločevanje omenjenih deležev nihanj.

Tudi rezultati raziskave O vplivu bioresonance (BICOM terapije) na regulacijo celične stresne reakcije v živalskem vzorcu vinske mušice jasno dokazujejo, da H+D-filter zagotavlja selekcijo čistih fizioloških deležev nihanj s terapevtsko vrsto H. (Znanstvene raziskave k BICOM bioresonančni terapiji, Inštitut za regulativno medicino, Gräfelfing, 1999, str. 56-63)

5. ZDRAVILCI

BICOM bioresonančni terapevti so lahko tako zdravniki kot zdravilci, ki poznajo bioresonančna načela in izvajajo terapijo v skladu z navodili in načeli BRM metode. Terapevti se o BICOM bioresonanci izobražujejo na seminarjih, ki jih organizira BIORES d.n.o., pod okriljem Inštituta Regumed ali neposredno pri Inštitutu Regumed v Nemčiji. Za vsak opravljen seminar se izdajo certifikati Inštituta Regumed.

6. NAJPOGOSTEJE OBRAVNAVANE TEŽAVE

- Alergije
- Bolečinski simptomi in športne poškodbe
- Blokade (energetsko sproščanje)
- Bolezni sklepov
- Težave s prebavili
- Bolezni dihal

- Energetsko stabiliziranje
- Hormonske motnje
- Nevrološke težave
- Otorinolaringologija
- Urološke težave
- Vegetativne-somatske težave

7. TIPIČNO POSVETOVANJE Z BIORESONANČNO METODO

a. Diagnoza

Povprečno posvetovanje za ustaljene težave traja okoli 60 minut, kjer se naredi anamneza ob prvem pregledu in obdobjno. S posebnim nebolečim testnim postopkom (elektroakupunkturo, kineziologijo, biotenzorjem) terapevt ugotovi ali je prisotna netoleranca, ali so določeni organi oslabljeni in ali imajo strupene snovi negativen vpliv na telo. Tako terapevt v večini primerov hitro ugotovi najpogostejši vzrok težav.

8. POTEK ZDRAVLJENJA Z BIORESONANČNO METODO

b. Terapija

Na podlagi diagnoze terapevt ve, katere obremenitve organizem najslabše prenaša in kakšna terapija je zato potrebna. Najpogosteje izdelava individualno prilagojen terapevtski načrt. Pogovori se tudi o morebitnih spremljajočih ukrepih (diete, izločanje alkohola in sladkorja iz prehrane, zdrav način življenja, spanje, pitje naravne negazirane vode itd.).

Pri terapiji z napravo BICOM bolniku, ki sproščeno sedi ali leži, terapevt namesti elektrode. Ena terapija običajno traja od trideset do šestdeset minut. Terapija je prijetna in popolnoma brez bolečin.

Cilj terapije je, da izničimo vplive, ki povzročajo bolezni, in telesu povrnemo njegove samozdravilne moči.

Kronične bolezni se zdravijo v razmaku 7 do 14 dni. Akutne bolezni pa se lahko terpirajo vsak dan. Pri otrocih je veljavna splošna shema ene terapije časovno krajša kot pri odraslih.

9. KLINIČNI DOKAZI

Priloga 2: Poročilo o uporabi bioresonančne terapije pri preobremenilnih sindromih pri športnikih; Učna bolnišnica Maribor, oddelek za medicinsko rehabilitacijo, prim.dr.sci. Zmago Turk, dr.med.

Priloga 3: Evidence based studies - Ali obstajajo na dokazih osnovane raziskave, ki potrjujejo učinkovitost bioresonančne terapije?; Inštitut Regumed, Hans Bruegemann

10. TVEGANJA

Na podlagi več kot 30-letnih raziskav in izkušenj v Evropi in svetu pri obravnavanju ljudi z BICOM bioresonančno metodo do sedaj ni bilo evidentiranih nobenih negativnih vplivov (Glej Prilogo 2 – Evidence based - Ali obstajajo na dokazih osnovane raziskave, ki potrjujejo učinkovitost bioresonančne terapije?; Inštitut Regumed, Hans Bruegemann). Občasno se v procesu zdravljenja pojavijo spremljevalne reakcije (glej točko Neugodni učinki).

11. KONTRAINDIKACIJE

NOSEČNOST: pri nosečnicah se prve tri mesece terapija ne izvaja, med celotno nosečnostjo se izločanje toksinov ne izvaja. Na trebuh se ne polaga magnetnih sond.

SRČNI SPODBUJEVALEC (PM): iz preventivnih razlogov se na ali v bližino področja spodbujevalca ne uporablja magnetnih elektrod, predvsem magnetne globinske sonde ali magnetne sklepne sonde. Magnetne elektrode naj se uporablja na bolj oddaljenih mestih.

KOVINSKI IMPANTATI OZ: KOVINSKI DELI V TELESU: neposredno na mestih, kjer je implantat ali kovinski delec, se magnetna globinska sonda ali magnetna sklepna sonda ne uporablja.

DMI - DINAMIČNI MULTI IMPULZI: DMI delovanje pri BICOM 2000 se ne sme uporabljati pri pacientih po transplantaciji organov in pri krvavitvah, kot tudi pri hemofilikih in pri pacientih, ki so nagnjeni h krvavitvami.

12. VARNOSTNI UKREPI

Aparat ima AKU-baterijo, ki vsebuje za okolje škodljive snovi. Iztrošene baterije ne odvržemo k hišnim odpadkom. Regumed oz. BIORES prevzame odgovornost za iztrošene baterije kot tudi za neuporabne stare aparate.

Testne ampule, katere proizvaja firma Regumed ne vsebujejo nevarnih snovi in aktivnega materiala. Pri razbitju ne prihaja do nevarnosti infekcije in kontaminacije. Modulacijske elektrode se ne polaga direktno na kožo, ampak izključno na oblačila.

To je razlog, da nismo opravili testa, kako material vpliva na kožo

V izogib okužbe pacienta in terapevta je pri delu s telesu lastnimi substancami potrebno biti previden in postopati skladno s pravili hospitalne higiene.

13. NEUGODNI UČINKI

Neugodni učinki se kažejo kot t.im. spremljevalne reakcije pri okoli 5% uporabnikov. To so utrujenost po terapiji, občutki toplote ali mraza ter rahle vrtoglavice, ki večinoma hitro izzvenijo. Priporočamo povečano pitje vode. V primeru nesledenja dietnih omejitev, lahko pride do poslabšanja slike oziroma povečane občutljivosti.

14. INTERAKCIJE

V teku dela ni bilo ugotovljenih nobenih vplivov, vendar se priporoča, da se v času BICOM terapije ne izvajajo druge vrste komplementarnih metod (klasične akupunkturo, refleksoterapij, magnetne blazine itd.), ker ni zagotovljene sledljivosti.

15. RAZMERJE: TVEGANJE – KORIST

Po razpoložljivih podatkih je tveganje pri BICOM bioresonančni metodi na zdajšnji stopnji razvoja zelo nizko, hkrati pa razmeroma visok ugoden učinek (glej točki 10 in 14).

16. BIBLIOGRAFIJA

Bruegemann H, BICOM Resonanz-Therapie, Haug Verlag 1996

Choy R V S, Monro JA, Smith C W: Electrical Sensitivity in Allergy Patients, Clinical Ecology, 1987
Close F, Marten M, Sutton C: Spurensuche Nach Teilchenzoo
Spectrum der Wissenschaft, Heidelberg

1987

Galle M: Population density -dependence- of Biophoton Emission from Daphnia, Recent Advances in Biophoton Research and its Applications, edited by Popp F.A., Li K.L., and Gu Q.- "World Scientific"- Singapore-New Jersey-London-Hong Kong, 1992

Hanzl G S: Nova medicinska paradigma, založba Haug, Heidelberg, 1995, S. 161;

Ho M W, Xu X, Ross S, Saunders P.T. Light Emission and Rescattering in Synchronously Developing Population of Early Drosophila Embryos, Recent Advances in Biophoton Research and its Applications, edited by Popp F.A., Li K.L., and Gu Q., "World Scientific"- Singapore-New Jersey-London-Hong Kong, 1992

Ho M W, Stone T A, Jerman I, Bolton J, Bolton H, Goodwin B C, Saunders P T, and Robertson F: Brief exposure to weak static magnetic fields during early embryogenesis causes cuticular pattern abnormalities in Drosophila larvae, Phys. Med. Biol., 1992

Katscher F: Das ist Physik, Buechergilde Gutenberg 1969

Lawrence A F, Adey W R: Nonlinear Wave Mechanisms in Interactions between Excitable Tissue and Electromagnetic Fields, Neurological Research, 1982

Lints F A: Insects: Handbook of the biology of aging, NY, 1985 Luescher E: Moderne Physik, Serie Piper 1987

Popp F A: Recent Advances in Biophoton Research and its Applications, edited by Popp F.A., Li K.L., and Gu Q, "World Scientific"- Singapore-New Jersey-London-Hong Kong, 1992

Smith C S: Department of Electronic and Electrical Engineering, University of Salford, England: Coherence in Living Biological Systems, IDG VSP 1994, S 379-388;

Tipler F J, Die Physik der Unterblichkeit, DTV 1995

Torghelle K, Schwabl H, Lipp B, Klima H, Elektromagnetische Bioinformationen- eine Uebersicht, Forschende Komplementaermedizin 1995

Wever R A: The electromagnetic environment and the circadian rhythms of human subjects, Biological Effects and Dosimetry of Static and ELF Electromagnetic Fields, ed. by Grandolfo M., Michaelson S.M., Rindi A, Plenum Press, New York & London, 1985

